

Resolució 358/2025, de 13 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 1663/2024

Administració reclamada: Departament d'Empresa i Treball

Informació reclamada: diversa del Registre d'Instal·lacions Tècniques de Seguretat Industrial de Catalunya (RITSIC).

Sentit de la resolució: Inadmissió per extemporània.

Resum: En el cas que ens ocupa, la Reclamació va ser presentada el dia 20 de desembre de 2024, contra la manca de lliurament de la informació d'una resolució d'estimació parcial acordada el 20 de juny de 2024 i notificada el 25 de juny com ho acredita l'evidència d'acceptació aportada. Malgrat això, la GAIP va fer una admissió provisional i va notificar la Reclamació al Departament que va admetre que la informació "per error no va ser lliurada un cop transcorregut el termini d'acord amb l'article 34.3 LTAIPBG". Fetes les comprovacions es va posar a disposició immediatament la informació a la persona sol·licitant". Per tant, aquesta Reclamació és clarament extemporània, atès que s'ha superat de llarg el termini d'un mes previst a la normativa aplicable per a poder-la presentar i aquesta Comissió no pot més que inadmetre la Reclamació que ara ens ocupa, d'acord amb les normes imperatives que regulen el nostre funcionament, sense fer cap més valoració al respecte més enllà de recordar a la persona reclamant que contra aquesta resolució pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos tal com s'indica en el peu de recurs.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Departaments. Persones físiques. Registres. Reclamació contra manca de lliurament. Lliurament extemporani. Reclamació extemporània. Inadmissió.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 20 de desembre de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 1663/2024, presentada per una persona física contra el Departament d'Empresa i Treball (DET), en relació amb les sol·licituds indicades a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta no haver rebut resposta de l'Administració.
2. El 26 d'abril de 2024 la persona ara reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) en la que sol·licitava: «LOS ASIENTOS DEL REGISTRO DE INSTALACIONES TÉCNICAS DE SEGURIDAD INDUSTRIAL DE CATALUÑA (RITSIC), SECCIÓN DE APARATOS ELEVADORES, ASCENSORES, DE TODAS LAS INSTALACIONES DE ASCENSORES DE VELOCIDAD >0,15 M/S CUYAS SOLICITUDES

DE INSCRIPCIÓN EN DICHO REGISTRO FUERON PRESENTADAS ANTE LA ADMINISTRACIÓN ENTRE EL 01/07/2017 Y 30/04/2018».

3. El 20 de juny de 2024 mitjançant resolució s'estima parcialment la SAIP i s'acorda lliurar la informació un cop hagi transcorregut el termini per interposar recurs contenciós-administratiu per part de les empreses afectades que han manifestat oposició en el període de notificació per afectació a tercers tal com determina l'article 34.3 LTAIPBG.

Es desestima parcialment l'accés als registres d'ascensors quan la persona titular sigui una persona física, així com a la totalitat de la informació relativa a les empreses instal·ladores/mantenidores dels registres d'ascensors quan persona titular sigui una persona jurídica.

4. Respecte a aquesta Resolució la persona reclamant manifesta en la Reclamació: «Ha transcurrido el plazo indicado en el FD 13 de la resolución, dispuesto en el art. 34.3 de la Ley 19/2014, referente a la posposición del suministro de la información estimada hasta que (.../...)».
5. El 9 de gener de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre durin la Reclamació.
6. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació al Departament i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti informe així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
7. El 21 de gener de 2025 el DET tramet a la GAIP l'informe requerit, en el que es fa referència a una anterior Reclamació d'aquesta Comissió, la 1051/2024, que va ser resolta per la GAIP mitjançant la Resolució 1459/2024 de desestimació de la pretensió de la persona reclamant respecte a la informació pública parcialment desestimada per la mateixa resolució del DET de data 20/06/2024.

Afegeix que la Reclamació actual, la 1663/2024, és contra la manca de lliurament de la informació parcialment estimada en dita Resolució del DET i que per error no va ser lliurada un cop transcorregut el termini d'acord amb l'article 34.3 LTAIPBG. Una vegada efectuades les degudes comprovacions per part de la Unitat d'Informació, es constata que aquesta informació restava pendent de lliurament per la qual cosa, en data 10/01/2025, es va posar

a disposició immediatament la informació a la persona sol·licitant. S'aporta evidència de notificació.

8. El 28 de gener la GAIP trasllada aquesta informació a la persona reclamant i li atorga un termini de 3 dies hàbils perquè comuniqui els que consideri pertinent, amb l'avertiment que si no ens comunica el contrari, entendrem que dona resposta a la vostra sol·licitud d'informació pública, i finalitzarem el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació.
9. La persona reclamant, el 12 de febrer de 2025, presenta alegacions respecte a la informació lliurada en sentit següent:

En primer lloc, considera que el document amb la informació entregada no és un document administratiu vàlid ni una còpia autèntica, no és una còpia autèntica ni l'original, és un document *ad hoc* i no satisfà el dret d'accés en els termes de l'article 6.1 del Conveni del Consell d'Europa sobre l'accés als documents públics. No té signatura electrònica incomplint els termes de l'article 26 i 27 LPAC. Per aquest motiu considera que l'Administració no ha lliurat la informació: el que ha lliurat no té validesa administrativa, s'ha elaborat *ad hoc* escollint discrecionalment les dades que ha escollit un autor anòmic i l'ordre no és cronològic per data d'inscripció i per número de RAE, a diferència del registre original.

En segon lloc, i respecte al contingut de la informació lliurada considera que «se limita al contenido del art. 6.5.a-d de la Ley 9/2014, de Industria», omet la informació preceptiva del RITSIC d'acord amb l'article 23 del Reial Decret 2291/1985, ni amb la informació estimada en la resolució de 20/06/2024 del DET.

En tercer lloc, considera la «**NULIDAD ABSOLUTA DE LA RESOLUCIÓN DE 20/06/2024 Y LA RESOLUCIÓN DE GAIP 1459/2024, Y DEBER DE REVISAR DE OFICIO AMBAS RESOLUCIONES**» per vulnerar l'art. 47.1.e) i g) de la Llei 39/2015 (LPAC).

En quart lloc, entén que aquesta Comissió ha de prosseguir amb el tràmit «**a fin de declarar y garantizar el derecho del solicitante a ejercer el acceso mediante la consulta del original de forma telemática a distancia, preferente, y presencial mediante examen del archivo electrónico o base de datos del Registro de Ascensores del RITSIC en los locales de una autoridad pública, conforme al derecho otorgado por el art. 19.1.b) de la Ley 17/2009, concordante con los arts. 6.1 y 7.1 del CONVENIO DEL CONSEJO DE EUROPA SOBRE EL ACCESO A LOS DOCUMENTOS PÚBLICOS, hecho en Tromsø el 18 de junio de 2009, cuyo Instrumento de ratificación entró en vigor para España el 01/01/2024**».

Finalment, concreta la seva sol·licitud en:

«Tenga por comparecido al reclamante y **presentado en plazo el presente escrito de Alegaciones conteniendo objeciones a la información entregada** relativa a la solicitud de acceso a la información pública con el código de trámite **H8HFWWCB2** y, en su virtud, **tenga por no entregada válidamente la información por parte de la reclamada, prosiga la tramitación de la presente reclamación con Núm. de expediente 1663/2024 y la estime finalmente y requiera a la reclamada que facilite al solicitante el acceso a la información mediante la consulta del original telemáticamente a distancia,** conforme al **derecho otorgado por el art. 6.1 del CONVENIO DEL CONSEJO DE EUROPA SOBRE EL ACCESO A LOS DOCUMENTOS PÚBLICOS**, *hecho en Tromsø el 18 de junio de 2009*, y **de forma completa, incluyendo los datos de los instaladores/conservadores y resto de contenidos legales del Registro de ascensores del RITSIC omitidos,** sin más límite que los datos de carácter personal anonimizados, y proceda a la **revisión de oficio de la resolución de 20/06/2024 y la resolución de GAIP 1459/2024, de 28 de noviembre** (Número de expediente de la Reclamación: 1051/2024), a fin de declarar **LA NULIDAD PLENA DE DICHA RESOLUCIÓN DENEGATORIA PARCIAL POR SER POSTERIOR A LA RESOLUCIÓN ESTIMATORIA PRODUCIDA POR SILENCIO ADMINISTRATIVO EL 27/05/2024, DECLARANDO ESTIMADA LA SOLICITUD DE ACCESO E INSTANDO REQUERIMIENTO A LA RECLAMADA DE CUMPLIMIENTO DE LA RESOLUCIÓN ESTIMATORIA PRESUNTA**».

10. El 20 de febrer la GAIP trasllada al DET aquestes al·legacions perquè, en el termini de 10 dies hàbils, ens faci arribar el seu posicionament al respecte.
11. El 5 de març de 2023 el DET fa arribar a la GAIP l'informe requerit que diu:

Pel que fa al punt primer, s'argumenta que l'Administració no ha lliurat la informació requerida de manera vàlida ni completa, incomplint normes de procediment administratiu i transparència.

«En relació amb la impugnació de la validesa administrativa del document "Informació.pdf", notificat al sol·licitant en data 18/01/2025, cal precisar el següent:

La informació continguda en el document lliurat ha estat extreta d'una base de dades administrativa i es presenta en format de taules, atès que aquesta és la manera idònia de sistematitzar i extreure la informació en aquest context. En conseqüència, es considera que la informació proporcionada compleix amb els requisits propis dels documents administratius, ja que ha estat generada i emesa per l'òrgan competent en resposta a una sol·licitud d'accés a la informació pública. Això s'ajusta al que estableix l'article 26.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, que defineix el document administratiu com tota informació, sigui quin sigui el

seu suport material, que formi part d'un expedient i hagi estat elaborada o custodiada per una Administració Pública en l'exercici de les seves funcions.

Així mateix, aquesta interpretació s'alinea amb el principi de transparència consagrat tant a la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, com a la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern de Catalunya. Aquestes normes estableixen el dret de la ciutadania a accedir a la informació pública en els termes més amplis possibles, garantint alhora la preservació dels límits legalment establerts, com ara la protecció de dades personals o la salvaguarda d'interessos econòmics i comercials legítims.

En aquest sentit, el fet que la informació hagi estat extreta d'una base de dades i presentada en format tabular no desvirtua la seva naturalesa de document administratiu, ja que el seu origen i finalitat compleixen els criteris establerts per la normativa vigent en matèria d'accés a la informació pública i procediment administratiu.

Pel que fa a l'absència de signatura electrònica, cal destacar que, d'acord amb l'article 42 de la mateixa llei, l'omissió de signatura electrònica no invalida el document si aquest està degudament registrat i notificat mitjançant un sistema que en garanteixi l'autenticitat i la integritat. En aquest cas, la notificació s'ha efectuat a través dels canals oficials de l'Administració.

La jurisprudència del Tribunal Suprem (STS de 10 de novembre de 2021, recurs 678/2020) ha establert que la manca de signatura electrònica en un document administratiu no impedeix la seva eficàcia si el contingut és accessible i verificable per altres mitjans.

En relació amb l'article 27 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, la normativa exigeix que les còpies autèntiques garanteixin la identitat de l'òrgan emissor i el contingut original del document. En aquest cas, el document lliurat reproduïx fidelment la informació existent en els registres administratius i ha estat notificat mitjançant una comunicació oficial del Departament d'Empresa i Treball.

La notificació efectiva al sol·licitant mitjançant un document emès per l'òrgan competent, juntament amb l'evidència de la notificació, proporciona garanties suficients d'autenticitat.

Sobre l'article 6.1 del Conveni del Consell d'Europa sobre l'Accés als Documents Públics cal dir que aquest article estableix que el sol·licitant té dret a optar per consultar l'original o una còpia en la forma o format disponible. L'Administració ha subministrat la informació en el format electrònic en què es troba als seus arxius, complint així els requisits establerts en la normativa aplicable.

L'Administració no està obligada a generar nous documents o formats a petició de l'interessat, sinó a subministrar la informació en la forma en què estigui disponible en els seus registres (STS de 15 de desembre de 2022, recurs 854/2021).

En conclusió, el document notificat compleix els requisits de validesa administrativa exigibles i satisfà el dret d'accés del sol·licitant d'acord amb la normativa vigent.

Pel que fa a la suposada omissió d'informació preceptiva del Registre d'Instal·lacions Tècniques de Seguretat Industrial de Catalunya (RITSIC), cal aclarir el següent:

En compliment amb la Llei 9/2014 del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes, i el Reial decret 2291/1985, de 8 de novembre de 1985, pel qual s'aprova el Reglament d'Aparells d'Elevació i Manutenció, el document lliurat inclou la informació essencial establerta a l'article 6.5.a-d de la Llei 9/2014 d'Indústria.

No existeix obligació legal de proporcionar íntegrament la informació continguda en el RITSIC, sinó únicament aquella que sigui objecte d'accés públic segons la normativa de transparència i protecció de dades.

D'acord amb l'article 83 del Decret 192/2023, de 7 de novembre, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes, només determinades dades registrals tenen caràcter públic. En conseqüència, l'Administració ha subministrat la informació accessible conforme al que permet la legislació vigent.

Sobre la comparació amb el Registre Únic d'Instal·lacions de Seguretat Industrial d'Aragó (RUI), cal dir que cada comunitat autònoma gestiona els seus propis registres amb criteris normatius particulars, per la qual cosa no procedeix exigir una homogeneïtzació absoluta amb altres registres autonòmics.

L'Administració ha complert amb els requisits del RITSIC segons el que estableix la normativa catalana i estatal.

Sobre la suposada alteració de l'ordre de la informació, cal dir que l'ordre de les dades en el document subministrat respon a criteris administratius interns i no afecta la integritat ni la validesa de la informació proporcionada.

No s'ha demostrat que l'organització de les dades suposi una vulneració del dret d'accés a la informació.

Així doncs, el document "Informació.pdf" notificat és vàlid administrativament i satisfà el dret d'accés del sol·licitant conforme a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre i al Conveni del Consell d'Europa.

La informació subministrada s'adequa als requisits legals aplicables, sense que existeixi obligació de proporcionar informació addicional no contemplada en la normativa d'accés públic.

No s'han vulnerat els drets del sol·licitant ni s'ha incorregut en irregularitats que justifiquin la nul·litat del document notificat¹. Sobre la manca de fonament jurídic de la pretensió de la part al·legant, cal dir que d'acord amb el principi de legalitat recollit a l'article 9.3 de la Constitució Espanyola i l'article 103.1, l'actuació administrativa ha d'estar sotmesa a l'ordenament jurídic. En aquest sentit, la resolució impugnada es fonamenta en la normativa vigent i en els principis generals del dret, essent conforme al marc jurídic aplicable».

En relació al punt tercer, «S'argumenta que l'Administració no pot denegar l'accés a la informació per possibles perjudicis a tercers si prèviament ha publicat les mateixes dades de manera activa al seu portal web, ja que el règim de publicitat activa i passiva ha d'estar subjecte als mateixos límits legals.

La negativa a proporcionar la informació es considera un acte propi de l'Administració contrari als seus precedents, fet que, segons l'article 7.2 del Codi Civil, comportaria la nul·litat de l'acte.

Així doncs, el recurrent sosté que ambdues resolucions són nul·les de ple dret per haver estat dictades sense respectar el procediment legalment establert i per vulnerar normativa amb rang de llei. En conseqüència, sol·licita la seva revisió d'ofici conforme a l'article 106 de la LPAC.

En relació amb les al·legacions presentades respecte a la presumpta nul·litat de ple dret de la resolució de 20/06/2024 i de la resolució GAIP 1459/2024, cal efectuar les següents consideracions:

L'article 47.1 de la LPAC estableix que només seran nuls de ple dret aquells actes que hagin estat dictats amb una omisió total i absoluta del procediment o que contravinguin expressament una norma amb rang de llei. En aquest cas, les resolucions impugnades han estat adoptades seguint el procediment establert i conforme a la normativa aplicable, per la qual cosa no es pot sostenir que concorri cap de les causes de nul·litat de ple dret al·legades.

Respecte a l'article 47.1.e) LPAC: No s'ha prescindit totalment del procediment, atès que la resolució ha estat dictada en el marc legal vigent, després de l'anàlisi pertinent dels arguments de les parts, i amb notificació formal a l'interessat. La discrepància sobre el fons de la qüestió no pot equiparar-se a una absència absoluta del procediment administratiu.

Respecte a l'article 47.1.g) LPAC: No s'identifica cap disposició amb rang de llei que declari expressament la nul·litat dels actes impugnats. Al contrari, la normativa de transparència i protecció de dades estableix límits legítims a l'accés a la informació, que han estat degudament aplicats en aquest cas.

En relació amb la publicitat de les dades registrals i la seva denegació en aquest cas, cal dir que la Llei 19/2013 de transparència (LTAIBG) estableix els principis generals d'accés a la informació pública, però també preveu excepcions en els seus articles 14 i 15, especialment pel que fa a la protecció de dades de caràcter personal i altres interessos legítims.

En relació amb la publicitat activa i passiva de la informació, cal dir que l'article 22.3 de la LTAIBG preveu que, si la informació ja està publicada, l'Administració pot limitar-se a indicar al sol·licitant com accedir-hi. No obstant això, això no implica una obligació incondicional d'entregar la informació en qualsevol format o modalitat sol·licitada pel ciutadà.

En relació amb la disponibilitat de les dades en la web de la Generalitat cal dir que la mera existència d'un canal de consulta en línia no implica que tota la informació del Registre d'Instal·lacions Tècniques de Seguretat Industrial de Catalunya (RITSIC) sigui lliurement accessible sense restriccions. D'acord amb l'article 6.8 de la Llei 9/2014, de 31 de juliol, les dades del registre són públiques, excepte aquelles que continguin informació personal o sensible. La protecció d'aquestes dades justifica la denegació de l'accés indiscriminat als identificadors d'empreses instal·ladors.

En relació amb la pretensió que la negativa a proporcionar la dada relativa als instal·ladors d'ascensors vulnera els articles 22.3, 5.3 i 14 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, cal precisar que aquest argument parteix d'una premissa errònia, contràriament al que s'al·lega, la informació publicada a la web pública del Departament d'Empresa i Treball no conté dades específiques sobre els instal·ladors d'ascensors. Les dades disponibles es refereixen únicament als titulars de la instal·lació, mentre que la presència d'empreses conservadores o mantenidores s'explica pel fet que aquestes actuen com a representants del titular en el compliment de les seves obligacions administratives i tècniques.

A la plataforma pública es recullen únicament dades dels titulars de la instal·lació, mentre que la referència a empreses conservadores o mantenidores obeeix exclusivament al fet que aquestes actuen com a representants del titular en el compliment de les seves obligacions administratives i tècniques. No obstant això, en cap cas el portal proporciona informació directa sobre quines empreses han dut a terme la instal·lació inicial dels

ascensors, i, per tant, no es pot sostenir que aquesta dada ja sigui pública ni que la seva denegació vulneri els drets reconeguts per la normativa de transparència.

A més, la negativa a facilitar aquesta informació es fonamenta en els límits establerts per la pròpia LTAIBG. L'article 14.1.h) protegeix els interessos econòmics i comercials legítims, i la divulgació d'aquesta dada podria comprometre informació de caràcter estratègic per a les empreses instal·ladores. Així mateix, l'article 14.1.j) protegeix el secret professional i la propietat industrial, elements que poden veure's afectats si es difon informació que forma part de l'estructura de negoci de les empreses del sector.

En conseqüència, la decisió de no facilitar aquesta informació no suposa cap vulneració de la normativa de transparència, sinó que respon a l'aplicació legítima dels límits establerts per la pròpia llei per garantir l'equilibri entre el dret d'accés a la informació i la protecció d'interessos jurídics legítims.

En relació amb jurisprudència citada, cal dir que tot i que hi ha resolucions prèvies de la GAIP i sentències que han reconegut l'accés a determinades dades registrals, aquestes s'han de valorar cas per cas. La denegació de la informació en aquest procediment concret es fonamenta en la necessitat de garantir un equilibri entre la transparència i la protecció d'interessos legítims.

En relació amb la inexistència de vulneració del dret d'accés a la informació cal dir que aquest, no és absolut i està subjecte als límits establerts per la normativa vigent. En aquest sentit, la resolució impugnada ha aplicat de manera correcta el règim de restriccions previst a la LTAIBG, especialment pel que fa a la protecció de dades i el secret professional. La interpretació efectuada per l'Administració és coherent amb la doctrina del Tribunal Suprem i amb el principi de ponderació entre transparència i protecció d'interessos legítims.

Finalment, en relació amb l'absència de vulneració dels principis de legalitat i seguretat jurídica, cal dir que l'actuació administrativa ha estat conforme a dret, i no es pot considerar arbitrària ni contrària als precedents jurisprudencials, atès que la resolució està fonamentada en disposicions normatives vigents i interpretades en el seu context jurídic adequat.

Així doncs, es conclou que les resolucions impugnades no són nul·les de ple dret, ja que han estat dictades seguint el procediment establert i d'acord amb la normativa vigent. La denegació de l'accés a determinades dades registrals es fonamenta en l'aplicació legítima dels límits a la transparència previstos en la legislació aplicable. En conseqüència, no concorren els motius de nul·litat invocats i no procedeix la seva revisió d'ofici.

Com ja es va argumentar en la resolució dictada pel Director General d'Indústria, es considera que les dades sol·licitades tenen un valor econòmic i comercial rellevant, ja que

la seva divulgació faria pública una part de la cartera d'ascensors i, en conseqüència, la cartera de clients de les empreses instal·ladores i conservadores. Aquesta informació constitueix un element essencial del model de negoci d'aquestes empreses i forma part de la seva estratègia comercial.

A més, per qualificar una informació com a secreta o confidencial, s'han de tenir en compte els criteris establerts en el Criteri Interpretatiu 1/2019 emès pel Consell de Transparència i Bon Govern, relatiu a l'aplicació de l'article 14.1.h) de la Llei 19/2013, de 9 de desembre:

Ha de referir-se a circumstàncies o operacions que tinguin una connexió directa amb l'activitat econòmica pròpia de l'empresa. En aquest cas, la informació sol·licitada fa referència a la cartera de clients de les empreses instal·ladores i conservadores que es van donar d'alta entre l'1 de juliol de 2017 i el 30 d'abril de 2018, per la qual cosa té una relació directa amb la seva activitat econòmica.

La informació no ha de tenir caràcter públic, és a dir, no ha de ser coneguda prèviament ni fàcilment accessible.

La voluntat de mantenir secreta la informació ha de respondre a un interès legítim i objectiu de naturalesa econòmica, que es pugui identificar.

L'entitat representativa entén que la difusió de la informació sol·licitada perjudicaria les empreses instal·ladores i conservadores, ja que es tracta d'una informació desconeguda per tercers i que representa un valor estratègic que afecta la seva competitivitat en el mercat.

En conseqüència, indicar quina empresa és instal·ladora/conservadora de cada ascensor revelaria la cartera de clients de cada empresa, fent pública una informació comercial i/o financera de caràcter secret i amb un valor empresarial, per la qual cosa s'hauria de restringir l'accés per protegir els drets i interessos legítims de les empreses afectades.

L'article 14.1.h) s'aplica al fet que la informació sol·licitada inclou la raó social o denominació de les empreses instal·ladores i conservadores. La Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'Indústria, i la guia d'aplicació de la ITC MIE-AEM 1 (aprovada mitjançant el Reial decret 88/2013, de 8 de febrer) estableixen que el registre d'aquests aparells elevadors té per objectiu permetre a l'Administració conèixer els ascensors instal·lats i la seva ubicació, per garantir la seguretat industrial. No obstant això, aquesta informació no està destinada a la seva difusió per a altres finalitats, especialment aquelles que podrien generar perjudicis econòmics i comercials a les empreses del sector.

Així, tot i que la Direcció General d'Indústria disposa d'informació sobre les empreses instal·ladores i mantenidores dels ascensors a Catalunya, la seva difusió no persegueix

una finalitat de seguretat industrial per protegir els interessos col·lectius i, en canvi, podria ocasionar danys econòmics i comercials a les empreses afectades.

D'acord amb la Directiva (UE) 2016/943, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, es considera informació secreta aquella que:

No és coneguda ni accessible per persones que habitualment treballen en el sector.

Té valor comercial per la seva condició de secreta.

Ha estat objecte de mesures raonables per part del titular per mantenir-la confidencial.

El Criteri Interpretatiu 1/2019 estableix que aquesta informació no ha de ser pública, ha d'existir una voluntat manifesta de mantenir-la secreta, i la seva divulgació ha de generar un perjudici a la competitivitat de l'empresa en el mercat.

La informació sol·licitada conté dades identificatives i de contacte de persones físiques titulars d'ascensors a Catalunya, així com de representants de les empreses instal·ladores i mantenidores. Segons l'article 4 del Reglament General de Protecció de Dades (RGPD), aquestes dades són de caràcter personal i el seu tractament ha d'estar legitimat per una base jurídica específica.

L'article 8.8 de la Llei 9/2014, de 31 de juliol, de seguretat industrial, estableix que les dades del registre són públiques, excepte les de caràcter personal, que estan protegides per la normativa de protecció de dades.

Per tot això, es considera que el dret d'accés a aquesta informació ha d'estar subjecte als límits esmentats per protegir els interessos legítims de les empreses afectades.

En atenció a les consideracions exposades, es conclou que la informació proporcionada ha estat extreta d'una base de dades administrativa i es presenta en format de taules, una estructura adequada per a la sistematització i extracció de dades en aquest àmbit. Aquesta modalitat de presentació no desvirtua la naturalesa administrativa del document ni en compromet la validesa jurídica, sinó que respon a criteris d'eficiència i rigor tècnic en la gestió de la informació pública.

Així mateix, s'ha acreditat que la informació lliurada compleix amb els requisits propis dels documents administratius, en la mesura que ha estat generada i emesa per l'òrgan competent en resposta a una sol·licitud d'accés a la informació pública, en estricte compliment del marc normatiu aplicable. Aquesta actuació s'alinea amb els principis de transparència, seguretat jurídica i objectivitat que regeixen l'actuació de les administracions públiques, garantint tant el dret d'accés a la informació com el respecte als límits legalment establerts per a la protecció de dades i altres interessos legítims.

Finalment, contràriament al que s'al·lega, la informació publicada a la web pública del Departament d'Empresa i Treball no conté dades específiques sobre els instal·ladors d'ascensors. Les dades disponibles es refereixen únicament als titulars de la instal·lació, mentre que la presència d'empreses conservadores o mantenidores s'explica pel fet que aquestes actuen com a representants del titular en el compliment de les seves obligacions administratives i tècniques. En cap cas aquesta informació permet identificar directament els instal·ladors, motiu pel qual no es pot considerar que la dada sol·licitada ja sigui d'accés públic ni que la seva denegació vulneri la normativa de transparència.

Per tot això, no concorre cap vulneració normativa en la decisió adoptada, i es reitera la seva conformitat amb l'ordenament jurídic vigent».

Fonaments jurídics

1. Sobre la inadmissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

Segons l'article 42.1 LTAIPBG "les reclamacions a què fa referència l'article 39.1 s'han d'interposar en el termini d'un mes a comptar de la notificació de la resolució, del moment en què ha finit el termini per a resoldre en el supòsit de l'article 35.2 o, si escau, de la desestimació del recurs de reposició".

En el cas que ens ocupa, la Reclamació va ser presentada el dia 20 de desembre de 2024 contra la manca de lliurament de la informació un cop hagi transcorregut el termini per interposar recurs contenciós-administratiu per part de les empreses afectades que han manifestat oposició en el període de notificació per afectació a tercers, tal com determina l'article 34.3 LTAIPBG. La resolució d'estimació parcial es va acordar el 20 de juny de 2024 i va ser notificada el 25 de juny com ho acredita l'evidència d'acceptació aportada.

Malgrat això, la GAIP va fer una admissió provisional i va notificar la Reclamació al Departament que va admetre que la informació "per error no va ser lliurada un cop transcorregut el termini d'acord amb l'article 34.3 LTAIPBG. Una vegada efectuades les

degudes comprovacions per part de la Unitat d'Informació, es constata que aquesta informació restava pendent de lliurament per la qual cosa, en data 10/01/2025, es va posar a disposició immediatament la informació a la persona sol·licitant". I, ahora, informa que la informació afectada per la desestimació parcial va ser objecte de revisió per part d'aquesta Comissió mitjançant la Reclamació 1051/2024 i que va ser resolta per la GAIP mitjançant la Resolució 1459/2024 de desestimació de la pretensió de la persona reclamant.

Per tant, aquesta Reclamació és clarament extemporània, atès que s'ha superat de llarg el termini d'un mes previst a la normativa aplicable per a poder-la presentar i aquesta Comissió no pot més que inadmetre la Reclamació que ara ens ocupa, d'acord amb les normes imperatives que regulen el nostre funcionament, sense fer cap més valoració al respecte, més enllà de recordar a la persona reclamant que contra aquesta resolució pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, tal com s'indica en el peu de recurs.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 de març, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 1663/2024, per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i donar publicitat de la present resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.